

ע"פ 59873/06 - אברהם חיים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו בית-משפט לעורוים פליליים
עפ"ת 16-06-59873 אברהם חיים נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
המערער אברהם חיים
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

המערער בעצמו ואשתו, הגב' בת שבע חיים

ב"כ המשיבה - עו"ד עידית כהן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המערער נרשם דוח תנוועה עבירה מצולמה על מהירות לפי הרכב הרשות על שמו, נסע במהירות מופרזת, במקום 50 קמ"ש 89 קמ"ש, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנת.

בשל מהירות הגבואה, שהוא מעבר ל מהירות של ברירת הקנס, זומן המערער לבית המשפט ולא התיעצב. במהלך הדיון הציג על-פי פרוטוקול בית משפט קמא התובע בבית המשפט "אישור מסירה חזר לציון לא נדרש". בפסקה 3 בהכרעת הדיון נרשם שההתובע הגיע אישור להמצאת הזמן לנאים. עיון במערכת נת המשפט איננה מאשרת את העובדה שאישור המסירה נמסר לבית המשפט, אבל אותו אישור מסירה הוצג לעיוני במהלך הדיון עתה.

המערער טוען שהזמן לא הגיע לידי, ולכן לא התיעצב בבית המשפט. בבקשתו לבית משפט קמא לבטל את פסק הדיון שניית בהיעדר נדחתה.

לגופו של עניין, טוען המערער שנגרם לו עיוות דין על אף שהורשע בדיון כאשר מי שנהג ברכב זו אשטו בת שבע, אשר מיהרה אל בנה החיל אשר לא חש בטוב. היא לוקחת את האחריות, אך בפני, במהלך הדיון דכאן.

לבוקשתי, ב"כ המדינה הציגה בפניי את אישור המסירה של זימון של המערער לבית המשפט קמא. בבקשתי ממננו את תעודת הזהות שלו ועלה באופן ברור שאישור המסירה שלא נדרש נשלח לכתובת הזית 487 בית ארייה, ואילו כתובתו של המערער היא הזית 457 בבית ארייה.

נראה שיש למערער לצורך סעיף 130 לחס"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, הסבר סביר לאי הופעתו לדין ועל פניו גם הרשותו שלו במקום הרשותה של אשתו בביצוע העבירה יוצרת עיוות דין מה.

בנסיבות, וכאשר אין מצב של התחמקות מעונישה על העבירה, הנני סובר שיש הצדקה לבטל את פסק דיןו של בית משפט קמא, לרבות תוכאותיו, ולהחזיר התקיק שהתייצב עם אשתו לדין מחודש בפרשה זאת.

כאמור, הערעור מתתקבל. המשמעות היא שאין על המערער לשלם את הכנס וירושו הנהיגה יוחזר לו.

**ניתנה והודעה היום ח' تمוז תשע"ו,
14/07/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף , שופט**

הוקלט על ידי אמיר אלופר